

PMU

NUMMER 3 2022

En tidning från
biståndsorganisationen PMU

PÅ VÄG UT UR FATTIGDOM

Barn från Nyanza Lac i
Burundi vars familjer får hjälp
via PMU:s försörjningsprojekt.

VI SVIKER INTE VÅRT UPPDRAG

skrivande stund är valutgången oviss, men när tidningen landar i din brevlåda vet vi förhoppningsvis vilka partier som bildar regering. Eller kanske inte. Förra gången tog det ju 134 dagar innan det var klart... Vad vi däremot vet är att biståndet inför valet seglade upp som en viktig valfråga. Trots decennier av enighet mellan riksdagspartierna om att ge en hundradel av vår välfärd till världen, lovade ett par av partierna att kraftigt sänka bistånds nivån vid ett regeringsskifte.

De som motsätter sig ett generöst och solidariskt bistånd använder ofta argument som i de allra flesta fall är ganska enkla att bemöta. Som att biståndet är ineffektivt och inte ger resultat, att pengarna betalas ut villkorslöst eller att merparten går till korruption eller rakt ner i fickorna på diktatorer.

Vi som arbetar med internationellt bistånd försöker förklara missuppfattningar och tillbakavisa påståenden som handlar om myter och rena felaktigheter. Biståndet är granskat och utvärderat och i internationella oberoende utvärderingar placerar sig Sverige i topp bland de länder som är bäst på internationell utvecklingspolitik. Visst sker oegentligheter ibland, men konstigt vore det väl annars när arbetet sker i svåra miljöer med djup fattigdom och utbredd korruption. Och att ex-

empelvis korruptionsfall upptäcks och utreds är för övrigt bra. Det visar att kontrollmekanismerna fungerar.

Men så kom det där argumentet som gör oss djupt bekymrade, och sorgsna. Det som i grund och botten handlar om en förskjuten värdegrund och förändrad människosyn. Som delar upp världen i ”vi och dom”. Talet om att pengarna behövs bättre här hemma. Vi ger 1 krona till världen. 99 behåller vi själva.

Att överge utsatta och kämpande människor är att svika vårt uppdrag och inget alternativ för oss. Istället utvecklar vi ständigt nya och förbättrade arbetssätt och metoder för att möta utmaningarna. Långsiktigt och modigt, och för den här världens skull, som PMU:s direktor Niclas Lindgren skriver i sin ledare. En del av det arbetet kan du läsa om i denna utgåva.

Esther Flores Sedman,
vik redaktör
redaktion@pmu.se

4

14

12

16

4 Det lilla landet Burundi i Afrikas mitt har plågats av inbördeskrig, fattigdom och svält, och har fortsatt stora utmaningar. Men pingstsamfundet CEPBU, som svenska missionärer startade för snart 90 år sedan, hoppas på en fredlig framtid. Genom sitt arbete, som bland annat innefattar 700 skolor och 33 vårdinrättningar, når de idag var tredje invånare.

12 Möt Inger Edén – en av eldsjälarna bakom de färggranna brickorna kända som *Skynket*. Med vårt nya samarbete med *Skynket* hoppas vi kunna utöka engagemanget för, och stödet till, kvinnors vård och hälsa från Nkingasjukhuset i Tanzania till fler av våra samarbetsländer framöver.

14 Att den globala klimatkrisen inte bara handlar om ekonomi, teknik och politik, utan om värderingar, världsbilder och relationer var något som vi som trosbaserad arrangör lyfte på klimatkonferensen Stockholm+50. Liksom kravet på att ungdomar och utsatta människor ska ha en självklar plats där besluten fattas.

16 De pekas oftast ut som förövare, men även pojkar och män utsätts för brutalt sexuellt våld i DR Kongo. Men det talas det inte om på grund av starka samhällsnormer kring maskulinitet.

FOTO: MIKAEL JÄGERSKOG/PMU

100-årigt samarbete firades

Glädje i Bukavu när hundra år av samarbete mellan Sverige och DR Kongo firades. Utanför CEPAC:s kontor avtäcktes ett monument och deltagarna marscherade sedan till stadion där högtidlighållandet fortsatte.

DET GÅR ATT FÖRÄNDRA ETT LAND

Den pingströrelse som svenska missionärer startade för snart 90 år sedan omfattar nu tio procent av befolkningen och dess sociala och andliga verksamhet når var tredje invånare. Burundi har plågats av inbördeskrig, fattigdom och svält och utmaningarna är stora. Men pingsamfundet hoppas och tror på en fredlig framtid.

Burundi är en av Afrikas till ytan mindre stater, 27 830 km .
Befolkning: cirka 12 milj. Omkring 90 procent är kristna. Störst är katolska kyrkan medan en tredjedel av befolkningen tillhör protestantiska kyrkor.

Under den tid svensk pingströrelse arbetat i landet har Burundi haft krig och oroligheter vid flera tillfällen. Det handlar om motsättningar mellan folkgrupper och att samhället är uppdelat i sociala skikt där några få är rika och den stora majoriteten lever i fattigdom.

Men Nicolas Hakizimana, generalsekreterare för pingstsamfundet CEPBU, har hopp:
– Situationen förbättras.

Landet har kommit från ett inbördeskrig och nu ser vi positiva tecken. Fred kommer förhoppningsvis att vara en verklighet under lång tid framöver, säger han i ett samtal med Therese Svensson, ansvarig för PMU:s program i Centralafrika.

Han beskriver fattigdomen som en av de största utmaningarna.
– De trauman som är ett resultat av inbördeskriget är ett stort problem. Kriget förstörde en hel del infrastruktur och vi har inte tillräckligt med skolor och vårdinrättningar – inte minst på grund av en snabb befolkningstillväxt. Liksom miljöproblemen.
– Vi har oförutsägbara regn och nivån på Tanganyikasjön stiger, säger Nicolas Hakizimana.

I ETT LAND MED TOLV MILJONER invånare på en yta motsvarande Smålands är det inte lätt få en bit mark att försörja sig på.

Men pingströrelsen i landet är en reell motkraft mot många av de problem som människor upplever, menar Hakizimana.
– Vi har en mycket stark påverkan genom predikan och genom att läka trauman.

Kyrkans sociala arbete, med hjälp av PMU och andra samarbetspartner, är stort. Man bygger skolor, vårdcentraler och gör humanitära insatser, planterar träd och distribuerar livsmedel till utsatta människor. Förstärka kvaliteten på utbildningen är en annan viktig prioritering. Man jobbar med att bygga fred och tillit på lokalnivå och man verkar för minoriteters rättigheter.

– Vi ser hopp och att människor kan leva tillsammans utan att slåss mot varandra igen. Människor har också bättre inkomst genom ett projekt med spargrupper.

Samfundets historia handlar verkligen om ”den ringa begynnelsen”. I januari 1935 – medan landet ännu var belgisk koloni – meddelade den lokala guvernören Jungerz att Svenska Fria Missionen (PMU:s föregångare) tilldelats mark i Kiremba och Kayogoro i södra Burundi. Men det var bråttom, tillståndet gällde bara sex månader. I Sverige blev sökandet

Nicolas Hakizimana

efter missionärer intensivt och den sista april samma år landsteg Lemuel Karlsson, Alice Kjellberg och Alma Anderson tillsammans med två kongolesiska evangelister i Nyanza Lac vid Tanganyikasjön och vandrade de sex milen till Kayogoro uppe i bergen. Det berättar Gunilla Nyberg Oskarsson i sin bok om Pingstkyrkan i Burundi 1935-1985.

De första åren var tuffa på många sätt, men julen 1936 hölls det första dopet.
– Alla burundier känner till detta förhållande mellan CEPBU och Sverige, säger pingstledaren Nicolas Hakizimana om sitt samfunds historia.

Vad mer skulle du vilja uppnå för att förbättra burundiernas liv?

– I vår nya strategi för de kommande fem åren pekar vi på skyddet av de yngsta barnen av och förskoleverksamheten. Vi vill förbättra kvaliteten på undervisningen i grundskolan och gymnasieskolan och förbättra livskvaliteten och det sociala skyddet för utsatta grupper. Vi vill också etablera ett universitet för CEPBU.

– En annan prioritering är att säkra livsmedel till dem som behöver det. Vi kommer att fortsätta att arbeta för att stoppa spridningen av infektionssjukdomar, inklusive covid och hiv. Att förbättra mödrars och spädbarns hälsa är en annan prioritet.

Han nämner också att förbättra kvaliteten på de vårdinrättningar man driver och jobba mer med traumabehandling.

Vad har du för förhoppningar om Burundis framtid?

– Jag har mycket hopp. Vi har gått igenom mycket. Att ha fred är viktigare än något annat. Vi har en ung befolkning och min förhoppning är att Burundis ungdomar ska bygga fred och förändra landet, men de behöver stöd och utbildning.

Skola, vård och omsorg sköts ofta av kyrkor i Burundi. För att få tillgång till mark att bygga en kyrka krävs att man också bygger och driver en skola. Sedan betalar staten lärarlönerna.

TACKSAMHETEN FÖR PMU:s och svenska församlingarnas arbete i landet är stort. Idag är CEPBU en megakyrka som samlar omkring en miljon medlemmar runt om i landet.

FAKTA:

PMU I BURUNDI

- PMU samarbetar med pingstsamfundet CEPBU (Communauté des Eglises de Pentecôte au Burundi, ungefär

”Gemenskapen av pingstkyrkor i Burundi”).

- CEPBU har cirka en miljon medlemmar, driver 700 skolor och 33 vårdinrättningar.
- PMU:s insatser i Burundi

fokuserar på hälsa, försörjning samt fred och försoning.

Exempel på projekt:

- Minska barn- och mödradödlighet genom assisterad förlös-

ning, mc-ambulanser mm.

- Utbildning i konflikthantering.
- Insatser för att minska diskriminering av batwafolket.
- Projekt för att stärka kvinnors rättigheter.

– Som jag ser det är den snabba befolkningstillväxten en av de stora utmaningarna, säger Niclas Lindgren, PMU:s direktor. På bara åtta år är prognosen att landets 12 miljoner invånare ska öka med fyra miljoner. Utöver detta har vi spänningarna som skapas av återvändande flyktingar. Att så mycket folk ska dela på så lite mark riskerar skapa både matbrist och spänningar. Det är därför viktigt att fortsätta samtal om både familjeplanering och sätt att minska de negativa konsekvenserna av den snabba befolkningstillväxten.

THERESE SVENSSON, programansvarig på PMU, berättar att arbete i Burundi går i tre huvudspår: Fred och demokrati, hälsa med fokus på mödravård samt försörjning. Hälsoarbetet handlar till exempel om att minska barn- och mödradödligheten. Här finns bland annat projektet Eezer med mc-ambulanser med stort stöd från Sverige. Pingstledaren Nicolas Hakizimana lovordar det svenska initiativet som betyder mycket för de gravida kvinnorna.

– Vi satsar mycket på att kvinnorna ska få chans till assisterad förlossning och när de kommer till oss kan också barnen få tillgång till vård, säger Therese Svensson.

Hon har besökt landet ofta men tyckte när hon i mars i år var i Burundi att det var mindre spännt än tidigare och att säkerheten förbättrats.

I ett land som slitits av flera krig och inre motsättningar är fredsarbetet prioriterat. PMU stöttar projekt i konflikthantering.

– Fredsarbetet handlar om kvinnors deltagande i beslutsprocesser, försoning på lokal nivå och att hjälpa människor att samarbeta för utveckling, säger Therese Svensson.

FOTO: LARS KLINGSBO/PMU

PMU:s arbete i Burundi går i tre huvudspår: Fred och demokrati, hälsa med fokus på mödravård samt försörjning.

FOTO: LARS KLINGSBO/PMU

Batwafolket i Burundi har genom historien kämpat i underläge. Nu riktar pingstsamfundet CEPBU med stöd från Sverige särskilda projekt till batwa.

De var ursprungligen jägare som levde av det skogen gav, bedrev inget jordbruk eller boskapsskötsel och ägde ingen mark.

Det senare är en stor nackdel i ett trångbott land vars befolkning nu växer snabbt. Den som är utan mark är i underläge. Batwa lever istället på att sälja keramik – som kvinnorna tillverkar – och knivar. Eftersom de inte har tillgång till kvalificerad vård utövar de traditionell medicin, men som tyvärr ofta gör människor mer sjuka.

CEPBU HAR IDENTIFIERAT vilka grupper i samhället som socialt är mest utsatta och batwa hör dit.

– De är en diskriminerad etnisk minoritet i Burundi och diskrimineringen går långt tillbaka. Idag kämpar de för att få

tillgång till grundläggande hälsovård, utbildning, skydd och till och med vatten på samma villkor som andra burundier, berättar Nengo Emmanuel, verkställande direktör på Union for Batwa Promotion in Burundi (Uniproba).

– De har jagats bort från skogen som var deras inkomstkälla. De var beroende av jakt på vilda djur och insamling av bär, svamp, honung med mera.

Diskrimineringen innebar till exempel att de förbjöds att hämta vatten i floden samtidigt med andra burundier. De fick vänta på sin tur medan någon förde vatten från sjön till en plats där batwas kunde hämta det. Men de kunde aldrig ha direktkontakt med andra burundier eller vattnet. Folk trodde att floden kunde bli förbannad och att boskapen kunde dö.

FREDERIC NKUNZIMANA, projektledare på CEPBU, säger att batwa behöver ett helhetsstöd.

– Vi måste först hjälpa dem att övervinna olika konsekven-

ser av det stigma de lever i så att de kan känna att de är som andra. De ser inte sig själva som burundier och denna stigmatisering påverkar också deras mentala hälsa.

– Vi berättar för dem att de faktiskt är hjärtat i samhället i Burundi.

Nengo Emmanuel:

– Det finns två uttryck i Burundi ”om du inte har mark är du ingenting” och ”om du inte har djur är du ingenting”. Vi måste både uppmuntra batwa att vilja äga mark men också att påverka beslutsfattarna att förbättra deras rättigheter.

Projektet till stöd för batwa går via Sida och PMU och en av de församlingar som medverkar är pingst i Kumla. De har lång erfarenhet av arbete i Afrika och även Burundi, berättar David Nordlander som själv arbetade i Burundi åren 1975 till 1978.

– Det är enkla saker som lärs ut, till exempel hur man sköter ett jordbruk och odlar majs. Batwa har aldrig fått lära sig detta på grund av att de varit utstötta, säger han.

FILADELFIA FANNS MED REDAN 1935

– När jag kommer blir det bilkortage, säger Niklas Piensoho, Filadelfia Stockholms föreståndare, och skrattar. Filadelfia var med och startade missionen i Burundi 1935 och har sedan dess ett stort engagemang där.

Faktum är att han ses lite grand som ”pingstpåve”. De svenska missionärer som verkat i landet har satt en stark prägel på församlingarna och det finns en stor respekt för svensk pingstväckelse.

Han och hans medarbetare Andreas Frankner och Lena Tellebo har flera gånger besökt Burundi. Alla tre pekar på de stora kontrasterna mellan Sverige och Burundi.

– Hur materiellt bra vi har det och vilka enorma utmaningar de möter. Fattigdom, brist på vatten, el, energi, mat med mera. Många lever utan pengar eller jord att odla, byteshandel är enda möjligheten att försörja sig. Men de har en enorm rikedom i sin gudstro, säger Andreas Frankner.

Han pekar också på den imponerande verksamhet som församlingarna driver under svåra omständigheter. Pingströrelsen driver 700 skolor i Burundi och 33 hälsokliniker.

– De gör skillnad i samhället och det är stort att vi får vara med på ett hörn.

NIKLAS PIENSOHO konstaterar att ett av de starkaste intrycken är att det är möjligt att förändra ett land, trots svårigheterna.

– De bor tolv miljoner på en yta mindre än Småland och de har tagit emot två miljoner återvändande flyktingar från Tanzania. Då kan man fundera över vår ovilja att ta emot ett par hundra tusen, säger han.

Vid ett besök i februari deltog han i en gudstjänst med 7 000 deltagare i Kayogoro i södra Burundi.

– Jag frågade hur många som var barn och tonåringar, nästan alla reste sig, säger Niklas Piensoho. Det är också en enorm kontrast mot Sverige. Snittåldern i Burundi är kring 20 år.

Lena Tellebo:

– Mitt starkaste intryck är barnen på Gakwende, ett hem för funktionsnedsatta barn. Där bor 70-talet barn medan de går i skolan. Vi mötte en flicka med så kallad elefantfot. Hon var sju år när hon kom till hemmet, där hon nu också får behandling. Första gången vi såg henne var hon skygg och drog sig undan. När vi mötte henne senast var det en helt annan flicka. Som de flesta funktionsnedsatta har hon levt undangömd i en hydda.

DE KONSTATERAR ATT DET finns teologiska skillnader mellan systerkyrkorna. I dagens burundiska pingstsamfund finns inslag av 1940- och 50-talens svenska pingströrelse, både i teologi och livsstilsfrågor. Inte bara församlingarna utan landet som helhet är ett mer konservativt samhälle än Sverige. Det gäller inte minst kvinnors ställning. Från Filadelfias sida betonar man värdet av de relationer man har till pingstledarna i Burundi och den dialog som finns mellan dem som andliga ledare. Det ger en möjlighet att påverka och inspirera varandra.

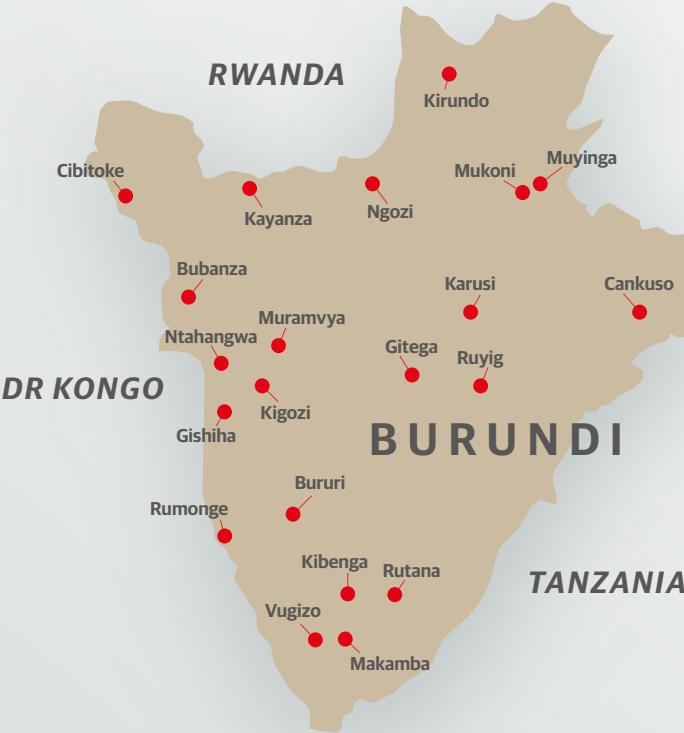
Kvinnor är till exempel inte pastorer eller äldste i pingströrelsen i Burundi, men Lena Tellebo predikar när hon är där.

– Då presenteras jag som ”pastor Lena” utan att någon tycker att det är konstigt, säger hon.

Niklas Piensoho

Lena Tellebo

Andreas Frankner

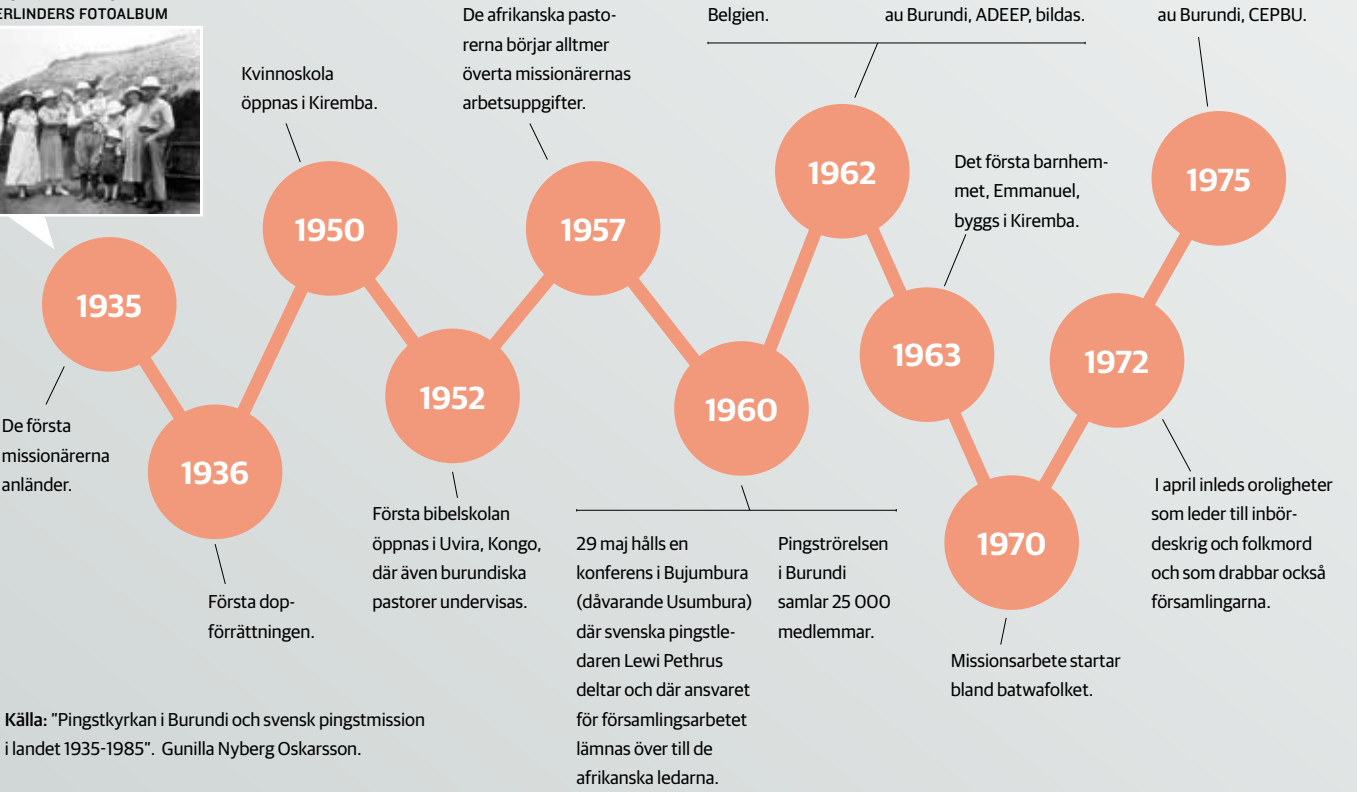
HÄR HJÄLPER PMU

Hälsö-
arbete och
mödrarvård: <ul style="list-style-type: none">• Rumonge• Bururi• Cibitoke• Kayanza• Kirundo• Mairie• Makamba• Muramvya• Ngozi• Musinga• Rutana | Försörjnings-
projektet: <ul style="list-style-type: none">• Gitega• Karusi• Ruyigi• Musinga• Makamba Freds-
projektet: <ul style="list-style-type: none">• Bubanza• Ngozi• Musinga• Karusi• Cankuso• Ruyigi | Stöd till
samordning
av utbildning: <ul style="list-style-type: none">• Kigizi• Gishihwa• Vugizo• Kibanga• Ntahangwa• Rusagara• Maramvya• Mukoni | MC-
ambulanser
(ej utplacerade
på kartan): <ul style="list-style-type: none">• Kayogoro• Mugara• Mayengo• Kagongo• Bigomogomo• Gatabo• Bwasare• Kagari• Gasenyi• Nyamabuye• Rusagara• Bugiga• Kigufi• Nyavyamo• Ruhora• Karama• Buhinga |
|---|---|--|--|

Pingsts tidiga historia i Burundi

FOTO FRÅN FAMILJEN WERLINDERS FOTOALBUM

Källa: "Pingstkyrkan i Burundi och svensk pingstmission i landet 1935-1985". Gunilla Nyberg Oskarsson.

BRICKOR GER KVINNOR HOPP

De färggranna brickorna som går under namnet Skynket har funnits i snart 15 år med Inger Edén och Maggan Brandt som drivande eldsjälar bakom projektet. Nu går PMU in i ett samarbete med Skynket med syfte att kunna sprida idén med brickorna till fler entusiaster och på så sätt kunna stötta kvinnor när det gäller vård och hälsa.

TEXT OCH FOTO: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE

VARDAGSHJÄLTAR / INGER EDÉN OCH MAGGAN BRANDT

dén till Skynket föddes på ett kafé på Öland när bästa vännerna Inger och Maggan satt och fikade en dag.

– Vi såg en bricka som i färg och mönster kraftigt påminde om de färgstarka afrikanska skynketygerna. Vi hade som bästa vänner pratat om att hitta en idé till ett projekt att jobba tillsammans med som nyblivna pensionärer. Och där kom den! Vi var båda medvetna om kvinnors utsatthet inte minst i Afrika och sett

vikten av vård och hälsa som viktiga utvecklingsfaktorer för stöd åt kvinnor och då föddes idén med brickorna, säger Inger.

SAGT OCH GJORT, en logistikkedja med start i Tanzania och slut i Maggan och Ingers hem skapades. Afrikanska skynketyger, det vill säga den typ av tygstycken som kvinnor använder dagligen att svepa om sig eller bära sina barn i, köps på marknader i Tanzania och skickas sedan hem via studenter och besökare på sjukhuset i Nkinga i Tanzania. Maggan Edin, som arbetat på Nkinga i många år, sköter inköp och logistik. Väl på plats i Sverige skär Inger och Maggan ut tygbitar för hand till varje bricka och storlek som sedan skickas till tillverkaren. Där läggs tyget in som mönsterark vilket gör alla brickor unika.

– Det är fortfarande jätteroligt att få öppna en väska tyg från Tanzania. Vilka mönster och färger kommer den här gången? Det är som en liten julafton. Eller att få hem en ny produktion av brickor. Det är alltid lika spännande att se hur de blev. Sälja är också väldigt roligt som till exempel på en hantverksdag i Eksjö, med non stop av kunder där många aldrig sett eller hört talas om brickorna. Det blir tillfälle till viktiga samtal om utsatthet och orättvisor, men också det fina i att köparnas stöd gör skillnad med brickor som räddar liv. Det är också jätteroligt att medverka i olika evenemang. Att få berätta och sälja, säger Inger.

ATT DET BLEV JUST Nkinga handlade framför allt om erfarenheter och kontakter på plats, men de vill poängtera att fattigdom och sjukdom naturligtvis är lika svår var den än drabbar människor. Brickorna har hittills subventionerat förlossningar i ett fattigt landsbygdsområde samt hjälper till så barn får den vård de behöver på Nkinga sjukhus i Tanzania, som PMU var med och byggde

”Det är fortfarande jätteroligt att få öppna en väska tyg från Tanzania. Vilka mönster och färger kommer den här gången?”

Inger och Maggan skär ut tygbitarna för hand så varje produkt blir helt unik.

en gång i tiden. Men kommer även stötta arbete på andra ställen, till exempel på Panzisyukhuset i Kongo.

– Att förlora en mor är en katastrof överallt men inte minst i fattiga familjer. Att hjälpa ett barn är att hjälpa dess mor som är en ledstjärna, säger Inger.

MAGGAN OCH INGER tycker att det känns spännande att nu få testa en samverkan med PMU som har stor kontaktyta, mycket kunskap och engagemang och som har vård och hälsa till kvinnor som ett viktigt koncept för rättvisefrågor och fattigdomsbekämpning.

– Jämställdhet och hälsa är högt prioriterat i vårt arbete, så när frågan kom till oss om ett samarbete för att tillsammans se hur vi kan vidareutveckla arbetet kändes det självklart att säga ja. Arbetet bygger på så oerhört mycket volontärkraft, och det känns spännande att vi från PMU kan vara med och bidra så att än fler hittar sitt sätt att engagera sig, och så att mer resurser kan frigöras för hälsoarbete i våra samarbetsländer, säger Nicolas Lindgren, direktor på PMU.

Det låter också som ett ganska tungt arbete, skära hemma i vardagsrummet, släpa och bära?

– Det är klart att det är en del slit, men vet du, det meningsfulla överväger och det är fantastiskt roligt att genom brickorna möta människor som kanske aldrig hört talas om de arbeten som sker kring kvinnors hälsa i Tanzania och på andra platser. Nu tror vi på fler eldsjälar som vill vara till välsignelse.

• Läs mer om brickorna på www.skynket.se.

VILL DU SÄLJA BRICKOR?

- Vill du bli återförsäljare av brickorna, kontakta oss på Skynket.
 - Vill du ge brickan som julgåva till personal, eller sälja den i samband med församlingens julaktiviteter? Beställ redan nu!
- Maggan:** 0733 46 27 14
Inger: 070 392 19 92

Mejl:
maggan.skynket@gmail.com
ingerden@gmail.com

FULLSATT SEMINARIUM PÅ NYHEM

Under Nyhemsveckan bjöd PMU in till ett seminarium med rubriken "Pingstkyrkor – världens viktigaste samhällskraft?". Frågan verkar intressera många och när seminariet skulle börja var lokalen fullsatt.

Samtalet leddes av PMU:s kommunikations- och insamlingschef Johanna Litsgård Lebourne och till sin hjälp hade hon en bred panel av medverkande: Daniel Alm, föreståndare för Pingst FFS, idéhistorikern Pascal Andreasson, PMU:s direktor Niclas Lindgren, Kristin Flodström, policyrådgivare och Therese Carlsén, humanitär handläggare på PMU. I samtalet lyftes flera olika perspektiv på vilken roll församlingar spelar i arbetet för en positiv samhällsutveckling i världen.

Kristin och Niclas talade om hur kyrkan på olika sätt kan vara en aktör som kan bidra till att förändra skadliga traditioner och lyfta tabubelagda frågor, genom att kyrkan är en del av samhället

FOTO: THOMAS ÖSTERBERG, DAGEN

Från vänster: Niclas Lindgren, direktor PMU, Kristin Flodström policyrådgivare PMU, Therese Carlsén, humanitär handläggare PMU, Pascal Andreasson, idéhistoriker och Pingsts föreståndare Daniel Alm.

och kan bidra med förändring inifrån. Therese kunde ge färskare exempel, från en resa till Sydsudan, om hur trosbaserade organisationer jobbar på plats i våra samarbetsländer. Daniel lyfte frågan om varför diakonin har en central plats i Pingst framtidsbild och Pascal talade om den växande forskning som finns på området, men också frikyrkans historiska roll inom den svenska pacifismen.

Samtalet verkade väcka mycket tankar hos de som lyssnade, och i den avslutande frågestunden lyftes konkreta samhällsfrågor som till exempel: "Hur ska jag som kristen tänka kring värnplikt?". Det finns nog anledning att fortsätta samtala om vilken roll pingstkyrkor spelar för positiv samhällsförändring även i framtiden.

KRISTIN FLODSTRÖM

MC-AMBULANS VISADES PÅ PARTILEDARUTFRÅGNING

FOTO: LARS KLINGSBO/PMU

PMU:s engagemang för tillgång till säkra förlossningar och minskad mödradödlighet visades upp i en utställning under tre veckor på Vårgårdamöte.

Utställningen är ett led i att visa vad en del av överskottet från de PMU-anslutna secondhandbutikerna ger för resultat. 2 000 transporter genomfördes det första halvåret i det nystartade projektet med att utveckla billiga och säkra transporter för gravida kvinnor i Burundi.

Utställningen är ett unikt samarbete mellan Hjulet Secondhand, och Eezer Sverige – Ideell Förening och det internationella trafiksäkerhetsföretaget Autoliv som har sin bas i Vårgårda.

Eezers mc-ambulans ställdes ut i samband med Equmeniakyrkans partiledarutfrågningar i Vårgårda i augusti. Med på fotot finns Autolivs Dan Braase och Eezers Pelle Bäckerud,

VÄRLDENS BARN FIRAR 25 ÅR

Riksinsamlingen Världens Barn arbetar för att världens alla barn ska ha rätt till hälsa, skola och trygghet. Tyvärr ser vi en utveckling i världen som går bakåt, där tidigare framsteg görs om intet.

Konflikter, pandemin och klimatförändringarna tvingar barn på flykt, berövar dem sjukvård och utbildning, och lämnar många barn hungriga. Genom PMU:s partner får barn i Jemen tillgång till förnödenheter, möjlighet att gå i skola och hjälp att bearbeta traumatiska upplevelser.

Den långdragna konflikten i Jemen har orsakat stor förödelse och otrygghet, inte minst för barnen. Landet är ett av världens farligaste länder för barn att leva i. Hem och skolbyggnader har förstörts i stridigheterna och bland de fyra miljoner människor

som är på flykt, är många barn. Till råga på allt råder stor brist på mat efter pandemin och kriget i Ukraina.

Men trots det tuffa säkerhetsläget har vår partner på plats kunnat bidra med ljusglimtar i barnens vardag. De har kunnat ge barnen en del av de livsnödvändiga förnödenheter som de saknar och erbjuda skolgång. Skolbyggnader renoveras, barnen får skolmaterial, lärare avlönas och utbildas i bättre pedagogiska metoder för att hjälpa de barn som under sin uppväxt inte upplevt något annat än krig att bearbeta sina trauman. Hittills har cirka 2 500 barn per år i åldrarna 6 – 16 år fått möjlighet att gå i skolan.

Vi på PMU har stöttat arbetet i landet sedan årtionden. Med ditt bidrag kan vi fortsätta att göra skillnad för barnen i Jemen. Tack för att du är med!

FOTO: PMU

Förra året samlades totalt 44,9 miljoner kronor in genom "Världens barn". Insamlingsgalan visas i SVT fredag den 7 oktober kl 20.00 men årets insamling pågår året ut.

FAKTA: VÄRLDENS BARN

- Världens Barn är en av Radiohjälpens största insamlingskampanjer. Riksinsamlingen pågår lågintensivt året om men har sin höjdpunkt i månadsskiftet september/oktober då skolor, föreningar, företag och församlingar genom olika insatser deltar mer aktivt. Insamlingen avslutas med den stora TV-galan i SVT fredag den 7 oktober kl 20.00. Världens barn är ett samarbete mellan Radiohjälpen, SVT och Sveriges Radio P4, och 14 civilsamhällsorganisationer, bland andra PMU. Ordförandeskapet roterar bland organisationerna och just nu har PMU:s direktor Niclas Lindgren den rollen.

FOTO LINUS JÖNSSON/PMU

Taggade PMU-praktikanter. Bakre raden fr v: Matilda Rens, Jesper Hörnmark, Pontus Danforth, Linnea Johansson, Emelie Adolfsson och Olivia Axell. Främre raden fr v: Filippa Kårhe, Hanna Lindner, Isabell Olsson och Stina Andersson.

NYTT GÄNG PMU- PRAKTIKANTER ÅKER UT I VÄRLDEN!

Under några månader kommer PMU:s tio nya praktikanter att vara med i det dagliga arbetet hos tre av våra samarbetsorganisationer i Kenya, Tanzania och Filippinerna för att lära sig mer om internationellt arbete. Praktiken startade med en femdagars introduktionskurs på vårt kontor i Alvik.

Filippa Kåhre (Kenya)

– Jag ser fram emot att få lära mig om hur man kan jobba med stora globala frågor i en lokal kontext. Jag hoppas det ska ge nya perspektiv på allt från vardagsrutiner och levnadsstandard till samhällsutmaningar och församlingsliv.

Stina Andersson (Filippinerna)

– Jag ser enormt mycket fram emot att få möta och lära känna människorna på plats, samt att med egna ögon få se hur PMU jobbar tillsammans med sina partnerorganisationer för att skapa förändring. Jag tror att detta kommer bli en otroligt häftig och värdefull upplevelse som kommer prägla mitt liv och min tro, och säkert på sätt som jag absolut inte har förväntat mig. Men jag hoppas på att jag får ett vidgat perspektiv, ökad förståelse för mina medmänniskor och ett större driv.

- Följ gärna praktikanternas resa och tid i respektive land på [instagram: PMU praktikant](https://www.instagram.com/PMU_praktikant)
- PMU erbjuder dig som är över 20 år att tillsammans med en rekommenderande församling ansöka om praktik utomlands under 4-6 månader. Mer information om praktikantprogrammet finns på <https://pmu.se/praktikant/>

REPORTAGE / EN MAN GRÄTER INTE

ÄVEN MÄNNEN UTSÄTTTS FÖR SEXUELLT VÅLD

TEXT: ESTHER FLORES SEDMAN

Endast en procent av alla de 80 000 patienter som Panzisjukhuset vårdar efter att ha utsatts för sexuellt våld har varit män.

FOTO: JOHANNA LITSGÅRD LEBOURNE/PMU

De pekas oftast ut som förövare. Men männens egen utsatthet talas det i princip aldrig om. Av förklarliga skäl. När så många kvinnor systematiskt våldtas eller utsätts för sexuellt våld varje timme är det få som uppmärksammar de pojkar och män som också faller offer för brutala övergrepp. Och i DR Kongo förväntas en man vara stark och ensam kunna hantera svåra situationer. Alltså söker en man inte vård för sina fysiska och psykiska skador, utan lider själv i tysthet.

Ända från barnsben får kongolesiska pojkar lära sig att det bara är kvinnor som gråter. Att en riktig man klarar alla omständigheter själv. Oavsett. Just frågan om sexuellt våld blir därför extremt känslig. Kommer övergreppet till omgivningens kännedom får det sociala konsekvenser för den utsatte.

– Männen blir diskriminerade, utpekade, exkluderade. Även inom den egna familjen. De känner sig utsatta, skamfyllda och sårbara. En man som har blivit utsatt för sexuellt våld förlorar sin manlighet och betraktas av omgivningen som svag. Det ligger därför i sakens natur att inte berätta, inte för någon, förklarar Ali Bitenga, forskare vid Panzisjukhuset i Bukavu, som tillsammans med andra forskare tagit fram studien: *A man never cries: barriers to holistic care for male survivors*

vors of sexual violence.

Man skulle kunna tro att situationen i det krigshärjade och våldsdrabbade landet skulle ha förbättrats vid det här laget, eftersom DR Kongo inte omnämns i media i samma uträkning som tidigare. Men bara för att konflikterna om de åtråvärda mineralerna har hamnat i medieskuggan av andra, nyare oroshärdar, har de inte minskat. Hittills har konflikterna tvingat över fem miljoner människor på flykt, något som har drivit på den humanitära situationen.

VÄRST DRABBAS KVINNOR och barn när krigsherrar och gerillagrupper använder våldtäkt och förnedring som vapen för att ta kontrollen över gruvdriften. Visserligen har de väpnade gruppernas attacker på civilbefolkningen minskat något, men istället har de civila övergreppen ökat.

– Det handlar om tidigare rebeller som kommit hem utan att ha blivit rehabiliterade psykiskt. Våldsmentaliteten är kvar. De får fortsatt bekräftelse genom att visa styrka och att genom att människor runt omkring är rädda för dem, bekräftar Ro-

Ali Bitenga

ger Buhendwa, projektledare för Badilikaprojektet som Panzi Foundation bedriver och som PMU stöttar tillsammans med Pingst Bankeryd.

Hur många pojkar och män som har utsatts för sexuellt våld är svårt att veta, eftersom mörkertalet är stort. Men med tanke på hur utbrett våldet är uppskattar Ali Bitenga att det kan röra sig om så mycket som 20 procent av den manliga befolkningen. Av de 80 000 överlevare av sexuellt våld som hittills sökt och fått vård på det numera världsberömda sjukhuset är endast en procent män.

– De flesta män som blir våldtagna söker inte vård på grund av starka normer kring maskulinitet. Har du blivit penetrerad har du blivit kvinna, för bara kvinnor blir penetrerade. En av männen som jag intervjuade under studien uttryckte det så här: ”Jag skulle hellre dö och bli begravd hemma, än att söka vård för en kvinnofråga”. En annan oroade sig för att ingen skulle ta hand om hans familj om övergreppet kom ut, berättar Ali Bitenga.

”De flesta män som blir våldtagna söker inte vård på grund av starka normer kring maskulinitet.”

De få män som söker vård gör det när de inte längre står ut med smärtan, eller så är det unga pojkar som tas dit av familjemedlemmar, berättar Ali Bitenga. Flera av de män han intervjuade för studien ställde bara upp mot garantier om att deras identitet inte skulle kunna röjas och efter löften om att intervjuerna inte spelades in.

Roger Buhendwa

PANZISJUKHUSET BEDRIVER en holistisk vårdmodell som innebär att man inte bara medicinskt behandlar de fysiska skador som överlevarna efter sexuellt våld får, utan sjukhuset har även program för att bearbeta psykiska trauman.

Panzi erbjuder även juridisk hjälp till dem som utsatts för sexuellt våld genom att arbeta för att förövare ställs inför rätta. Men de flesta män som sjukhuset kommer i kontakt med vill inte söka rättslig hjälp eftersom domstolsförhandlingarna är öppna för allmänheten. Tanken är att de fällande domarna ska ha en avskräckande effekt på potentiella förövare, men domstolsprocessen är långsam och korruptionen utbredd.

– Har man otur mutar sig förövaren till en friande dom och det enda man uppnår är att ens fall blir allmänt känt. Och även

om gärningsmannen skulle få en fällande dom kommer man ju inte undan problemet med stigmatiseringen. Alltså söker man inte rättvisa och upprättelse hos domstolen, förklarar Ali.

EFTERSOM DE SOM UTSATTS för sexuellt våld hamnar i ut-
anförskap, erbjuder sjukhuset enklare yrkesutbildningar så att de ska kunna försörja sig. Fokus har dock hittills varit på kvin-
nors utsatthet så programmen är utformade efter deras behov.

– För kvinnliga överlevare har dessa terapiformer visat sig vara väldigt framgångsrika men männen känner sig obe-
kväma. De vill inte ha gruppterapi utan individuell hjälp, så att deras tillstånd inte kommer ut. Dessutom är yrkesutbild-
ningarna designade efter kvinnors traditionella arbete och sysselsättning och handlar om att lära sig att sticka, brodera, laga mat, odla och att göra korgar, medan männen borde få utbildning som snickare, skomakare, taxichaufförer eller inom byggbranschen, poängterar Ali Bitenga.

Han konstaterar samtidigt att förändringar av verksamhe-
ten skulle innebära dyra investeringar, medel som i nuläget saknas och som givare skulle behöva skjuta till.

Parallellt bedriver Panzi foundation Badilikaprojektet som utmanar patriarkala normer och strukturer i samhället genom att öka kunskapen om mänskliga rättigheter, jämställdhet och

kvinnors rättigheter.

Roger Buhendwa har arbetat med frågan om toxic masculi-
nity, eller så kallad negativ maskulinitet, i tio år. Han beskriver ett helt samhälle som måste monteras ned i beståndsdelar för att byggas upp med andra värderingar.

– Det handlar om att förändra destruktiva kulturella be-
teenden och attityder i grunden genom att prata om positiv maskulinitet, förklarar Roger.

Ytterst handlar det om ett aktivt val från männens sida att se kvinnorna som medspelare och partners, och inte som motståndare.

– Männen måste vara en del av lösningen. De tänker ofta kortsiktigt medan kvinnorna sköter hemmet, barnens utbild-
ning, familjens försörjning och investerar i framtiden. Om mannen ser familjen som ett gemensamt projekt följer han med sin hustru till marknaden och är den som bär säcken med bananer som ska säljas. På samma gång minskar risken för att hon ska bli överfallen eller rånad, konstaterar Roger.

INSATSERNA GÖRS GENOM lokala jämställdhetskommit-
téer men man bedriver även påverkansarbete gentemot lokala och nationella myndigheter, skolor och inte minst kyrkor. Efter år av krig och våld saknas tilliten till myndigheterna medan kyrkan har ett stort inflytande. Därför är det viktigt att inflytel-
serika personer, som religiösa ledare och pastorer, delar synen på jämställdhet och är med och stöttar och driver på arbetet.

Forskaren Ali Bitenga tycker att Badilikaprojektet fyller sin funktion så långt men hoppas också att det internationella gi-
varsamfundet ska få upp ögonen även för männens utsatthet så att upplysningskampanjer, vårdprogram och rehabilitering framöver kan utformas även för dem.

– Och man måste börja redan i unga åldrar för att förändra maskulinitetsnormen i samhället, så att det blir en annan in-
ställning till vad det är att vara man, säger Ali Bitenga.

FOTO: ANNELIE EDSMYR/PMU

HALLÅ DÄR

URBAN OCH CARINA RINGBÄCK

Vilka förväntningar hade ni före resan?

– Jag var förväntansfull inför att få för första gången uppleva Kongo tillsam-
mans med Carina. Minns min första resa 2007 och vad den gjorde med mig, säger Urban.

– Även om det har känts att jag har varit där genom Urban och andras berättelse så blev det nu verkligen på riktigt. Mötet med människorna, dofterna, mil-
jöerna, färgerna. Det händer något när alla sinnen får vara med. Det motsvarade mina förväntningar och blev något ännu mer, berättar Carina.

Vad betyder sången och musiken i mötet med andra kulturer i svåra miljöer?

– Gitarren, eller kanske man ska säga musiken, var en dörröppnare. Vi kunde mötas i musiken och sjunga tillsammans. Det var en fantastisk upplevelse att kom-
ma till Panzisjukhusets morgonbön med personal, anhöriga och patienter, många av dem våldsutsatta, och höra dem sjunga sånger som andas tacksamhet och förtröstan. Tankarna gick till arbetarna på bomullsfälten i slaveriets Amerika där sångerna gav kraft att orka. Vi hade med oss en sång som var skriven till vårt hundraårsjubileum av Kongomissionen här i Sverige i höstas och den nådde verkligen fram. Vi kunde sjunga tillsammans: ”Kongo Sweden, tuko pamoja, (vi är till-

FOTO: MIKAEL JÄGERSKOG/PMU

Carina och Urban Ringbäck var med när PMU och representanter för svenska församlingar firade hundra år av samhörighet och samarbete mellan Sverige och Demokratiska republiken DR Kongo på plats i Bukavu. Tillsammans besökte man också några av de verksamheter som församlingarna stöttar.

sammans)” i finalen på firandet och fick med oss hela stadion med kanske 15000 människor, berättar Urban.

Vilka är dina starkaste intryck?

– Mycket satte spår för livet. Panzisjuk-
huset denna hoppets oas. Handikappcen-
tret Mephiboset, där varje litet framsteg sågs som ett mirakel. Där personer med funktionsvariationer, som ofta göms undan, lyfts fram som värdefulla och äls-
kade, och där många fått en framtid med möjlighet att försörja sig. Vi var också ute i byarna och såg hur mycket som kunde uträttas under oerhört enkla förhål-
landen, där mödravård och förlossning ägde rum i samma rum på kanske 10-15 kvadrat. Att höra doktor Mukwege gjuta mod i landets kvinnor, och för övrigt tala profetiskt skarpt till både män och kvin-

nor om landets situation utan att det slu-
tar i hopplöshet, beskriver Carina.

Vad tar ni med er hem?

– Längtan efter fred. Det är svårt att se hur kriget fortfarande efter 30 år hindrar samhällsutvecklingen. Det måste ske en förändring, och det finns hopp trots allt. Och att vi idag från Sverige kan bidra till förändring, precis som våra pionjärer. Vi tar också med några sånger att översätta och filmat material till våra musikhelger i Sverige tillsammans med PMU-teamet. Vi hoppas att de helgerna ska få inspirera till nya insatser både för Kongo och för övriga världen, avslutar Urban.

Under hösten arrangerar paret Ringbäck och PMU körhelger Värnamo 23-25/9 och Umeå 14-16/10, och till våren bland annat i Skellefteå.

FRASSE

FAMILJEKALENDER

Något för söndagsskolan?

Varje månad släpper vi en ny film där Frasse och hans vänner, genom tokiga upptåg, upptäcker världen. Tillsammans ber vi månadens bön och lär oss en ny fras på ett annat språk. Kalenderns kolumner kan användas för familjens alla aktiviteter, men de passar lika bra i söndagsskolan eller barngruppen.

Du kan nu köpa Frasses kalender i vår webbshop!

REGERINGEN ÅTERBETALAR BISTÅNDSPENGAR

Bistånd måste få vara bistånd! Att dra in avsatta resurser för redan planerade eller pågående biståndsinsatser får katastrofala följder för miljontals människor världen över.

FOTO: ANNELIE EDSMYR/PMU

Efter massiva protester och skarp kritik mot att sätta utsatta grupper mot varandra beslutade regeringen i juni att återföra 1,3 miljarder kronor till biståndsbudgeten. I mitten av augusti kom så beskedet att man ger tillbaka ytterligare 2,9 miljarder. Pengarna hade tagits för att finansiera mottagandet av ukrainska flyktingar. Totalt har 4,9 miljarder av de 9,2 man höll inne i våras nu återförts till biståndet.

Beskedet om de så kallade avräkningarna från biståndet med 9,2 miljarder kronor väckte starka reaktioner inte minst bland de svenska biståndsorganisationerna. Inte bara för att det kom i ett läge där utvecklingen i världen – efter pandemin, Ukrainakriget och klimatkriserna – går bakåt, utan även för att det kom mitt under pågående budgetår.

Neddragningarna skulle tvinga biståndsaktörerna att frysa de insatser som pågår, sätta samarbetspartner i länderna i svå-

ra situationer och få katastrofala följder för miljontals människor världen över.

– Vi väntade medvetet in i det längsta med att agera gentemot våra samarbetspartner för att inte skapa onödig oro, och onödigt merarbete. Vi hade därför inte påbörjat någon process med att skriva om avtal när beskedet om att pengar skulle återföras kom. Men det är klart att osäkerheten har påverkat vår verksamhet där en del planerade projekt och aktiviteter har försenats eller till och med ställts in, berättar Niclas Lindgren, direktor på PMU.

REGERINGEN GRUNDADE avräkningarna på tidiga beräkningar från Migrationsverket om hur många ukrainska flyktingar som skulle ta sin tillflykt till Sverige undan stridigheter. Eftersom det inte har kommit lika många flyktingar som prognoserna förutsade, och en del av flyktingarna dessutom redan har återvänt, har regeringen nu totalt har “avfrys” 4,9

miljarder. Men trots kritiken har regeringen ändå valt att behålla en del av biståndet, pengar öronmärkta för att bekämpa fattigdom och förtryck, för att ha ”fortsatt handlingsutrymme” på hemmaplan.

För oss som biståndsaktörer inom civilsamhället innebär återförandet att vi får tillbaka större delen av vårt anslag och att ingångna avtal kan hållas.

– Det är bra och välkommet att regeringen återför pengar, men det är långt ifrån tillräckligt för att täcka behoven. Och den här typen av agerande skapar en ryckighet och en osäkerhet som gör det svårt för alla inblandade att planera. Vi är starkt kritiska till avräkningarna och det har vi förstås framfört. Bistånd måste få vara bistånd, säger Niclas Lindgren.

De svenska biståndsorganisationerna har på olika sätt, enskilt och tillsammans försökt bilda opinion för att påverka politikerna att inte vända världen ryggen när det svenska biståndet kanske behövs mer än någonsin.

– Vi har sett att det lönar sig att opinionsbilda och sätta press på beslutsfattare. Men också att det är bra att ha lite is i magen och att det är mycket viktigt med alternativ finansiering så att man inte är för beroende av ett anslag eller en finansiär, säger han.

PANDEMIN HAR LETT TILL ÖKAD hunger och fattigdom. Klimatkrisen påverkar människors vardag och spår på antalet konflikter. Demokratin, jämställdheten och människors rättigheter är starkt hotade på flera platser i världen.

– Tack vare vår egen insamling och våra möjligheter att omfördela medlen mellan kommande och pågående projekt lyckades vi i hög grad att täcka upp för det tillfälliga underskottet redan innan regeringen återförde pengarna. Vi kunde därmed minska de mest akuta effekterna av neddragningarna, berättar Niclas.

ESTHER FLORES SEDMAN

UNEP:s doktor Lyad Abu-moghli inledningstalade. 1972 anordnades världens första globala miljökonferens i Stockholm. På Stockholm+50 talade Festus Mukoya, från PMU:s partner FPFK i Kenya, om hur klimatförändringar slår mot befolkningen.

ENGAGERAD INSATS AV PMU PÅ KLIMATKONFERENS

Konferensen som kallades Stockholm +50 gick av stapeln på Älvsjömässan i början av juni. Tanken var att reflektera över 50 år av internationellt samarbete kring klimat- och miljöfrågor, fira framgångar och slipa på förslag som kan genomföras senare. Och givetvis var PMU på plats!

Undertecknad heter Johannes Widlund och jag arbetar som miljö- och klimatrådgivare, alltså var jag djupt engagerad i allt som rörde konferensen för PMU:s del. Exempelvis har jag och vår policy- och påverkanschef Mikael Jägerskog varit aktiva medlemmar i gruppen Faith for Earth, som FN-organisationen, UNEP, föredömligt nog har inrättat. Syftet med gruppen är att

ta vara på religiösa aktörers olika perspektiv och resurser i bygget av en hållbar värld. Allt för ofta är trosbaserade perspektiv ignorerade, eller åtminstone inte omfamnade, av den globala utvecklingsvärlden.

GENOM MIG OCH Mikael blev PMU djupt engagerade i gruppens arbete inför konferensen. Mikael fick en nyckelroll som samordnare till det officiella event vi höll på plats på mässområdet. Hundratals ansökningar om att anordna event hade kommit in, men bara ett med en tydlig trosbaserad ingång godkändes, och

Johannes Widlund.

det var vårt event, som vi samarrangerade med bland annat Svenska Missionsrådet och Läkarmissionen. Jag blev en del av den kärngrupp som tog fram ett interreligiöst uttalande inför konferensen. Delar av uttalandet lästes upp från konferensens största scen för deltagare och världsledare. I uttalandet betonas det som så många trosbaserade aktörer kan enas om: att den globala miljökrisen inte bara handlar om ekonomi, teknik och politik, utan om värderingar, världsbilder och relationer. Vi måste agera på alla dessa nivåer för att skapa en hållbar värld. Arbetet resulterade i att en formulering om religiösa

aktörers viktiga bidrag i omställningen inkluderades i den officiella sammanfattningen av konferensen.

PINGSTRÖRELSEN ÄR världshistoriens snabbaste växande religiösa rörelse. En majoritet bor i Afrika, Asien och Sydamerika – alla regioner där klimatförändringar och andra miljöproblem redan slår hårt. Många av dessa människor och rörelser är dessutom i framkant när det kommer till att på innovativa sätt anpassa sig till vårt nya klimat och förhindra de värsta effekterna. Därför är det viktigt, ja helt nödvändigt, att pingströrelsen är representerad vid dessa typer av konferenser och samtal.

JOHANNES WIDLUND
Miljö- och klimatrådgivare, PMU

VÅGA VAR MODIG FÖR VÄRLDENS SKULL

På senare tid har jag haft förmånen att besöka Sydsudan och Burundi, och när jag skriver detta är jag precis hemkommen från Demokratiska republiken Kongo. I alla tre länderna har jag mött människor som vittnar om hur utsattheten tvingar dem till enormt svåra val. En kvinna frågade mig: ”När barnen blir sjuka – ska jag då prioritera ett besök på sjukhuset, att de får gå i skolan eller att vi har tillräckligt med mat att äta?”

Det är smärtsamt att höra berättelserna om hur fattigdomen förvärras i många delar av världen, och samtidigt är det fantastiskt att möta våra samarbetspartners outtröttliga arbete för förändring. Sydsudan, Burundi och DR Kongo hör till de länder där fattigdomen och utsattheten är som djupast, och samtidigt finns här några av våra största samarbetskyrkor. Några ord som fastnat i mig under dessa resor är partnerskap, långsiktighet och risktagande.

I KONGO FIRADE VI HUNDRA ÅR av samverkan och samarbete, tillsammans med vår samarbetskyrka CEPAC. Riktigt lika länge har vi inte jobbat i alla våra samarbetsländer, men vår bas i arbetet är ofta ändå enormt stark, med en väv av relationer, en rik gemensam historia, gemensamt firande av segrar men också delad sorg över det som inte gått bra. Vi delar tacksamheten till dem som gått före, och genom sitt arbete lagt grunden till det som vi gemensamt står i idag. Det är något väldigt vackert över denna långsiktighet, där vi hör ihop som en familj. Vi delar drömmar och visioner och bidrar med det vi kan utifrån våra olika perspektiv och sammanhang, för att tillsammans gestalta Guds kärlek för dem som är marginaliserade, utsatta och vars röst inte får höras.

Jag har också funderat över behovet av mod. Vad hade hänt om de första missionärerna inte hade gått? Eller om deras hemförsamlingar inte hade vågat sända ut dem på grund av allt man inte visste? Hur hade det blivit om inte

doktor Mukwege och CEPAC, tillsammans med oss från Sverige, hade vågat bygga Panzisjukhuset utan låtit bli på grund av att landet var mitt i ett krig? Eller om biståndsmyndigheten Sida och andra givare hade sagt nej till dess finansiering på grund av all osäkerhet? Ingen kunde då ana vilken livsavgörande roll sjukhuset skulle komma att spela för våldsutsatta kvinnor och barn, men också män.

IBLAND BLIR JAG FUNDERSAM över dagens behov av både hängslan och livrem innan vi vågar ta steg, och kraven vi ställer på varandra att i förväg veta vart nästa steg leder, eller vilka resultat det kommer innebära. Jag tror att vi måste vidareutveckla vår förmåga att lita på den inre maningen, och vår tro på att det bär, även när vi inte har alla svaren. Hebréerbrevets författare säger att ”Tro är en övertygelse om det man hoppas, en visshet om det man ännu inte ser”. I våra nära partnerskap med organisationer, kyrkor och samfund världen över behöver vi tillsammans se och förstå mer både om vårt uppdrag och vår roll, och hjälpa varandra att stå ännu stadigare på de utsattas sida, på ett uthålligt och modigt sätt. Och när saker går fel och vi misslyckas reser vi oss upp och tar nya tag. För den här världens skull.

Niclas Lindgren
direktor, PMU

Tidningen PMU ges ut av Pingstmissionens utvecklingssamarbete

Ansvarig utgivare: Daniel Alm.
Redaktör: Esther Flores Sedman.
Redaktion: Esther Flores

Sedman, Niclas Lindgren, Johanna Litsgård-Lebourne, Kristin Flodström, Therese Svensson.
Omslag: Therese Svensson.
Produktion: PW Design.
Tryck: V-TAB, Vimmerby.
Upplaga: 43 362 exemplar.
E-post: redaktion@pmu.se
Webb: www.pmu.se

PMU finansieras med stöd av Sida (Styrelsen för internationellt utvecklingssamarbete). Sida delar inte nödvändigtvis de åsikter som här framförs.
Ansvarig utgivare ansvarar för innehållet i tidningen.
Redaktionen ansvarar ej för obeställt material.

PMU:s huvudkontor:
Box 151 44, 167 15 Bromma
08-608 96 00
08-608 96 50 (fax)

Vårgårda biståndscenter:
PMU, Skattegårdsgatan 1,
447 91 Vårgårda, 0322-66 87 60, 0322-62 37 39 (fax)

PMU (Pingstmissionens utvecklingssamarbete) är de svenska pingstförsamlingarnas biståndsorganisation. PMU arbetar tillsammans med församlingar och samarbetspartners i 114 projekt i 28 länder.

STÖD OSS REGELBUNDET - BLI MÅNADSGIVARE!

Som månadsgivare skapar du förutsättningar för att människor i fattigdom ska få chans till ett värdigt liv och redskap att själva förändra sin situation. Din månatliga gåva dras via autogiro. Enkelt och bekvämt för dig och ovärderligt för oss.

SÅ BLIR DU MÅNADSGIVARE:
Registrera dig med bank-id på pmu.se/manadsgivare eller kontakta oss

för att få en anmälningstalong.
Telefon: 08-608 96 00
Mejl: info@pmu.se
Fyll i talongen med dina person- och bankuppgifter och skicka den till oss.

Skanna QR-koden

SVENSK INSAMLINGS KONTROLL
Pg 90 00 50-6

En hundralapp för världen

Tillsammans gör vi skillnad!

Hundralappen
som förändrar!

Skanna QR för att
bli månadsgivare

För endast 100 kronor i månaden ger du någon som lider av undernäring mat.

Någon som saknar skolgång kan få utbildning, och någon som är sjuk, medicinsk vård.

SVARSKORT

Riv av och skicka in - porto är betalt!

Ja, jag vill vara med och stötta PMU:s arbete varje månad med ett belopp på kr.

En autogivarblankett kommer att skickas hem till dig.

PS. Du kan också gå in på www.pmu.se/manadsgivare och bli månadsgivare via bank-id.

Frågor?

Ring oss på
08-608 96 00
eller mejla
info@pmu.se

Namn:

Adress:

Postnr:

Postadress:

Telefon:

E-postadress:

> Genom att fylla i den här talongen godkänner du att vi får spara dina uppgifter, dessa hanteras i enlighet med dataskyddsförordningen GDPR. Vill du veta mer om skattereduktion på gåvor, läs mer på www.pmu.se/villkor/skattereduktion

Frankeras ej.
Mottagaren
betalar porto.

c/o Pingst - fria församlingar

Svarspost
20117296
167 20 Bromma